

NTFR 2013/1282 Inspecteur heeft wel voortvarend gehandeld: navorderingsaanslagen ten onrechte vernietigd door hof

Hoge Raad 07 juni 2013, nr.12/01583

Belastingjaar/tijdvak	1991 – 2000	 Brondocument
Wetsartikelen	AWR-art. 16 VWEU-art. 56 Awb-art. 3:4	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
BNB	2013/205	
LJN	CA2240	

Samenvatting

Aan belanghebbende zijn over een reeks van jaren, met toepassing van de verlengde navorderingstermijn, navorderingsaanslagen opgelegd. Hof Den Haag (3 februari 2012, nr. 04/02460) heeft die navorderingsaanslagen vernietigd wegens schending van het Europeesrechtelijke evenredigheidsbeginsel, omdat de inspecteur niet voortvarend genoeg heeft gehandeld. De Hoge Raad draait die beslissing echter terug. De feiten en omstandigheden in deze zaak laten volgens de Hoge Raad namelijk geen andere conclusie toe dan dat de inspecteur bij het opleggen van de onderhavige navorderingsaanslagen de vereiste voortvarendheid in acht heeft genomen. (Cassatieberoep gegrond.)

Feiten

Aan belanghebbende zijn over een reeks van jaren, met toepassing van de verlengde navorderingstermijn, navorderingsaanslagen opgelegd.

Geschil

3.1.1. Het Hof heeft geoordeeld dat de tijd die de Inspecteur heeft besteed aan het verkrijgen van de inlichtingen die nodig zijn voor het bepalen van de verschuldigde belasting en die welke is gemoeid geweest met het voorbereiden en vaststellen van een navorderingsaanslag, zoals de identificatie van belanghebbende en het overige fiscale onderzoek, voor elk van de navorderingsaanslagen die zijn opgelegd met gebruikmaking van de verlengde navorderingstermijn niet aanvaardbaar is. Tegen dit oordeel keert zich het middel.

Rechtsoverwegingen

3.1.2. Het Hof heeft zijn hiervoor in 3.1.1 bedoelde oordeel doen steunen op zijn overwegingen dat belanghebbende in reactie op vragen van de Inspecteur vrijwel direct heeft erkend over de rekening te hebben beschikt en direct zodanige informatie heeft verstrekt over die rekening dat de Inspecteur de navorderingsaanslagen aanzienlijk eerder had moeten opleggen.

3.1.3. Blijkens de gedingstukken heeft tussen de Inspecteur en belanghebbende in januari en februari 2002 correspondentie plaatsgevonden, waarbij belanghebbende gegevens heeft verstrekt over zijn Luxemburgse bankrekening. Vervolgens heeft belanghebbende zich voor rechtsbijstand tot een advocaat (hierna: de advocaat) gewend. De advocaat heeft zich bij brief van 22 april 2002 bij de Inspecteur gemeld met aankondiging binnen twee weken nader te reageren. Toen reactie uitbleef heeft de Inspecteur zich bij brief van 17 mei 2002 tot de advocaat gewend. Deze antwoordde bij brief van 27 mei 2002, weergegeven in onderdeel 3.14 van 's Hofs uitspraak, dat de beantwoording van de vragen van de Inspecteur afhankelijk was van de antwoorden op vragen die de advocaat aan de Staatssecretaris van Financiën had gesteld. Daarna heeft de Inspecteur zich tot de advocaat gewend, onder meer bij brieven van 8 juli 2002 en van 4 september 2002. Toen reactie uitbleef heeft de Inspecteur bij brief van 8 november 2002 aangekondigd navorderingsaanslagen op te leggen, waarna verdere correspondentie plaatsvond, als weergegeven in de onderdelen 3.15 en 3.16 van 's Hofs uitspraak. De navorderingsaanslagen zijn vervolgens door de Inspecteur aangekondigd bij brief van 18 april 2003 en zijn opgelegd met dagtekening 31 mei 2003 en 27 juni 2003.

3.1.4. De hiervoor in onderdeel 3.1.3 vermelde feiten en omstandigheden laten geen andere conclusie toe dan dat, anders dan het Hof heeft geoordeeld, de Inspecteur bij het opleggen van de onderhavige navorderingsaanslagen de vereiste voortvarendheid in acht heeft genomen. Het middel slaagt derhalve.

3.2. Middel II kan niet tot cassatie leiden. Dit behoeft, gezien artikel 81, lid 1, van de Wet op de rechterlijke organisatie, geen nadere motivering, nu het middel niet noopt tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling (vgl. het heden in de zaak met nummer 12/01565 uitgesproken arrest van de Hoge Raad).

3.3. Gelet op hetgeen hiervoor onder 3.1 is overwogen kan 's Hofs uitspraak niet in stand blijven. De Hoge Raad kan de zaak afdoen. De navorderingsaanslagen in de IB/PVV over de jaren 1991 tot en met 1997 en in de VB over de jaren 1992 tot en met 1998 blijven in stand; de verhogingen van die navorderingsaanslagen volgen de door het Hof gewijzigde boetebeschikkingen en komen, na kwijtschelding, uit op 24 percent.
(Volgt ongegrondverklaring.)

Commentaar

Zie mijn commentaar bij HR 7 juni 2013, nr. 12/01598, NTFR 2013/1280.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is verbonden aan Jaeger Advocaten-belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2013-1282>

Datum: 11-4-2016 14:47:17

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.